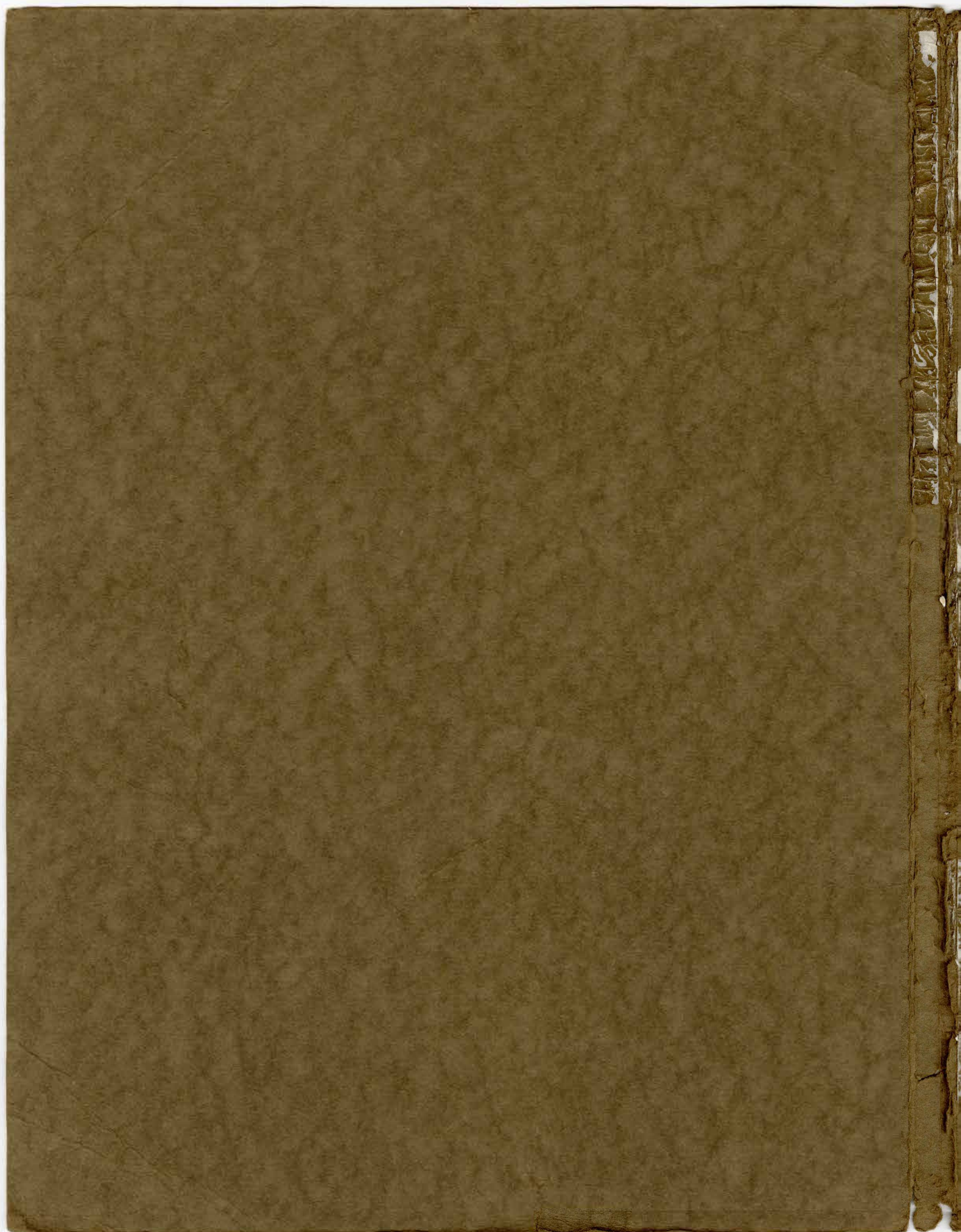
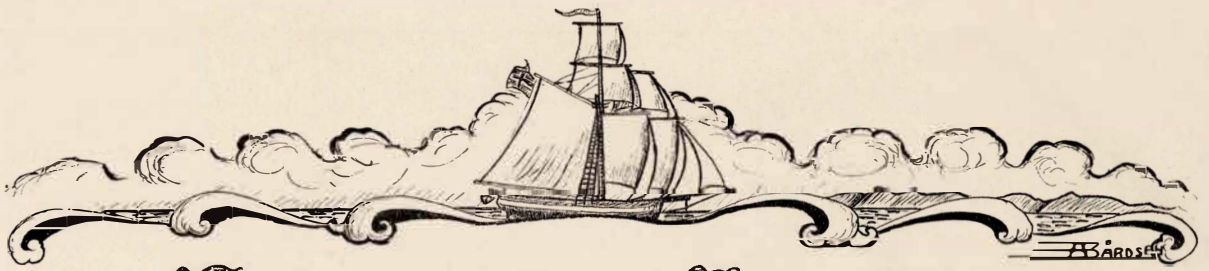

Til minde om fjeldens typer.
Hans & Mary

"THE VIKINGS"
FROM A COLOR PHOTOGRAPH BY ARNOLD GENTHE
OF A GROUP BY DWIGHT FRANKLIN
Courtesy International Studio

Norwegian American Centennial

1825 ~ 1925

COMMEMORATING
THE
ONE HUNDREDTH ANNIVERSARY
OF
NORWEGIAN IMMIGRATION
TO THE
UNITED STATES

NEW YORK AND NEW JERSEY

October 9, 10, 11

1925

LEIV

KORSTOG

TORDENSKIOLD

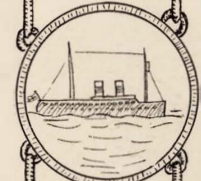
FISKER

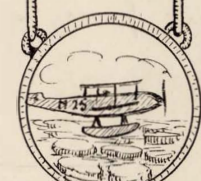
RESTAURATIONEN

FRAM

STAVANGER FJORD

AMUNDSEN

PRINTED BY REED, BIRGE & GRANDBOIS, INC., FORTY-FIVE ROSE STREET, NEW YORK
PHOTOS BY VANG STUDIOS, 5519 FIFTH AVENUE, BROOKLYN, NEW YORK

Vor Tak Til Norge

NAAR Norges navn nævnes blandt os norske her i Amerika, stemmes vore hjerters fineste strenge. De fem bokstaver blir til tusener drømmebilleder, som flager ind i mindenes sarte, men sterke ramme. Fra fjeld og fjord, fra skog og dal, fra by og bygd, vælter disse drømmebilleder nu i jubilæumsaaret i sterke strømme utover hele Amerika. Saa samles de i et tusenstemmig ønske for fødelandets vel og bæres paa takkens vinger over hav til hjemlandet.

Den mindekrans vi norsk-amerikanere iaar har flettet om Norges navn, er døtrenes og sønnes tak til Gamle Mor Norge. Grundlaget for vor plass i vort nye fædreland fik vi av hende. Hun gav os de karakteregenskaper som satte os istand til at klatre opover stigen. Hendes idealer som vi tok med os over Atlanterhavet, gav os ret til at gaa til vort nye virkefelt med løftet hode.

Vi takker dig, Norge.

Og vi lover dig at i de aar som kommer skal vi aldrig glemme dig. *Dit* sprog vil altid være vort hjertesprog. *Dine* sanger og *din* musik vil altid være vore længslers toner.

I vore minders-bok staar *dit* navn paa hædersplassen, og under dit navn ridser vi iaar:

Hjertelig tak, Mor Norge.

AUDUN H. TELNÆS.

CALVIN COOLIDGE, *President of the United States of America*

HAAKON VII, *King of Norway*

A. STOLT

EDW. E. CHOLAND

MISS HELENE OLAUSEN

FRED WERNER

OLAF NELSON
PAUL H. WIIG

ERLING CHRISTOPHERSEN

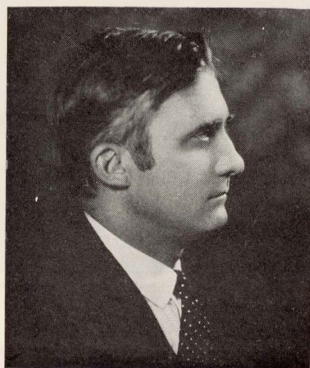
*Executive Committee
and
Chairmen
of
Sub-Committees*

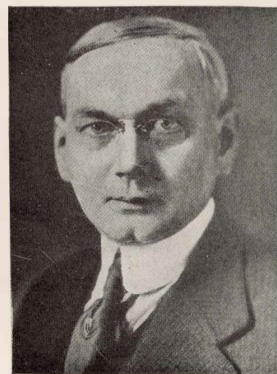
S. O. SIGMOND

O. C. CHRISTOPHER

AUDUN H. TELNÆS

H. SUNDBY-HANSEN

Norwegian-American Centennial Committee of New York and New Jersey

Honorary Members

Minister from Norway to United States HELMER H. BRYN
 Consul General HANS FAY
 Captain ROALD AMUNDSEN

Executive Committee

FRED WERNER, President
 OLAF NELSON, 1st Vice-President
 MISS HELENE OLAUSEN, 2nd Vice-President
 A. STOLT, Treasurer
 EDW. E. CHOLAND, Finance Secretary
 PAUL H. WIIG, Secretary

Program Committee

MISS HELENE OLAUSEN, Chairman
 P. M. ANDERSEN, Treasurer
 OLAF NELSON, Secretary
 KARL W. HAGTVEDT
 EDW. FOLSTAD
 THOMAS BULL
 MR. AND MRS. CHRISTIAN SCHIØTT
 ERLING CHRISTOPHERSEN
 THOM. GUNDERSEN,
 MARTIN KRISTOFF
 PAUL H. WIIG

Committee on Religious Services

REV. S. O. SIGMOND, Chairman
 REV. HELMER HALVORSON, Secretary
 REV. BERGH, Treasurer
 REV. J. C. CRAM
 REV. A. O. BJERKE

Committee on Badges and Medals

AUDUN H. TELNÆS, Chairman
 MRS. RAGNA HENRIKSEN
 EDW. FOLSTAD
 H. SUNDBY-HANSEN

Finance Committee

ERLING CHRISTOPHERSEN, Chairman
 T. LANGLAND THOMPSON
 OLUF KIÆR
 E. A. CAPPELEN SMITH

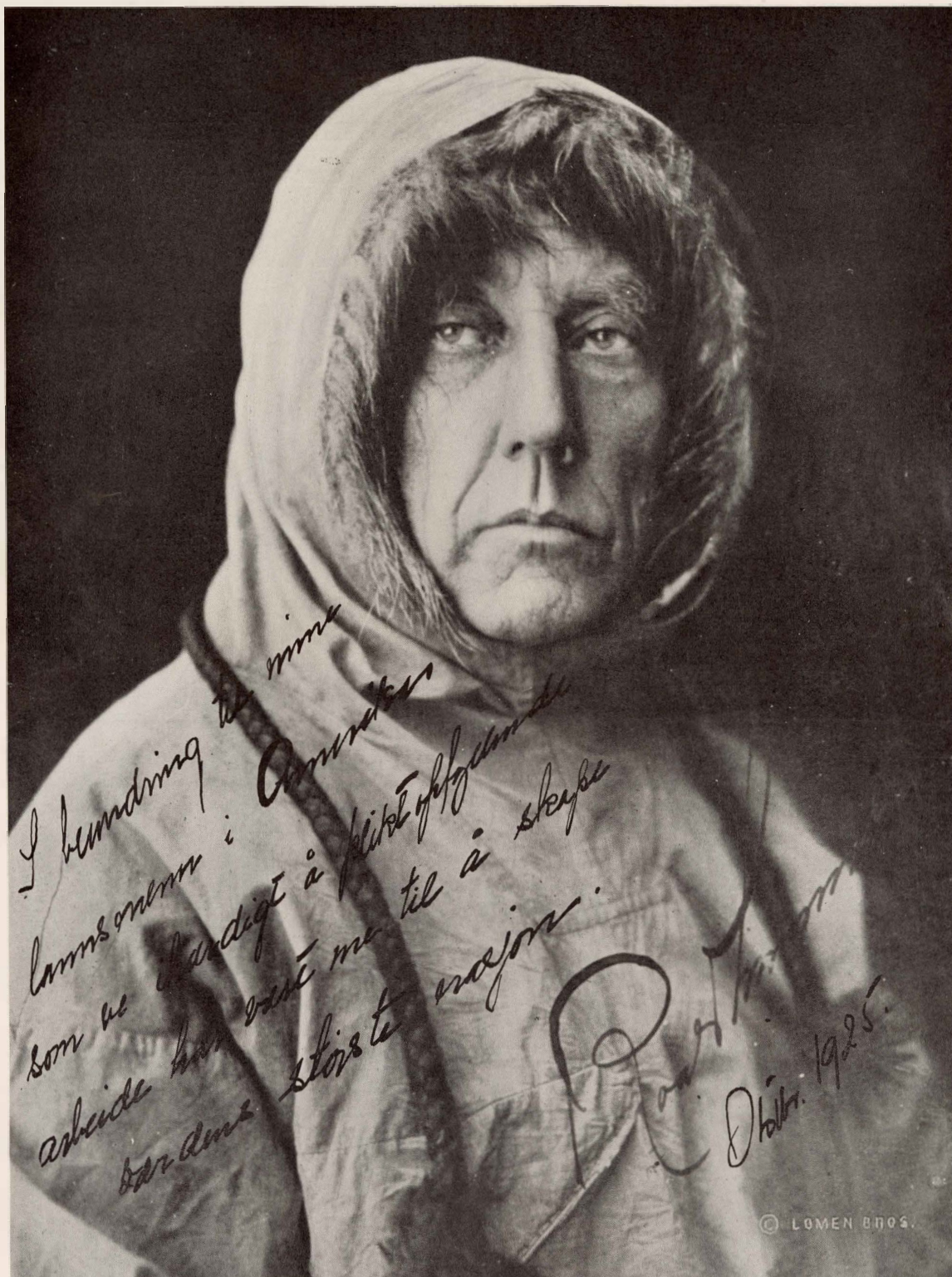
Banquet Committee

O. C. CHRISTOPHER, Chairman
 PETER HANSEN, Vice-Chairman
 D. NEUMANN, Secretary
 MRS. SARAH BERENTSEN, Treasurer
 ERLING CHRISTOPHERSEN
 EDW. HANSEN
 MRS. ANNA O. LARSEN

Publicity Committee

H. SUNDBY-HANSEN, Chairman
 AUDUN H. TELNÆS, Secretary
 OLAF NELSON
 PAUL H. WIIG
 G. A. RØBERG

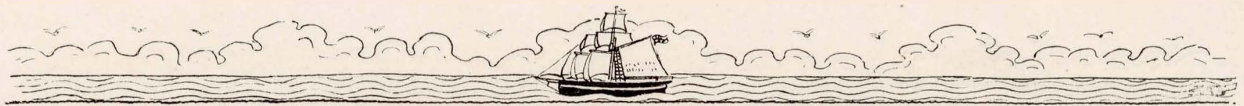
Charles Andersen	Harry Hansen	Mrs. Ingrid Markstrøm	August Reymert
Mrs. Mary Andersen	Thorvald Hansen	Ragnvald Michalsen	Hans Rieber
Sverre Bergesen	Abr. S. Helle	Gunnar Monstad	A. N. Rygg
Chr. Berglie	Theo. Hermansen	Lawrence J. Munson	S. Simonsen
Andr. Baardsen	G. Hetly	Gunder Nilsen	Alice Sæther
Charles Christiansen	Einar Haugen	Jacob Nilsen	Thoralf Tallaksen
Gerhard M. Dahl	Peter Jensen	Arne Olsen	Thora Thomsen
Mrs. Gudrun Ljøchen Drewsen	Jarl A. Johansen	Bjarne Olsen	Carl Tollefsen
John A. Gade	John Johansen	Rev. C. O. Pedersen	Ole Windingstad

I beundring til mine lannsmenn i Amerika, som ve ihærdigt aa pliktopyldende arbeide har vært me til aa skape verdens største nasjon.

Oktober 1925.

ROALD AMUNDSEN

JOH. LUDW. MOWINCKEL

PÅ den norske regjerings vegne sender jeg en hjertelig hilsen og lykønskning til hundredårsfesten i New York.

Mindet om de første norske utvandrere og om hvad de og de slægtled som har fulgt efter har utrettet av byggende arbeide har bragt alle norske over hele verden til å føle hvor sterkt det bånd er som binder dem sammen.

Hvor dypt man enn er rotfæstet i nyt land og i nye forhold, kjennes det som et styrkebelte å være av samme gode stamme og ætt.

Men den følelse av glede og stolthet dette gir os er også forpligtende.

Og i denne forbindelse kan jeg ikke finne bedre ord enn dem president *Coolidge* brukte i sin mæktige og manende tale i Minneapolis 8. juni i år:

“An enormous power has come to you, but you are charged with equally enormous responsibilities. Those responsibilities you have never failed to meet, that power you have never failed to sanctify. Therein lies the sole title to all the glory you have achieved in the past and therein will lie the sole title to all the glory that you will achieve in the future.”

JOH. LUDW. MOWINCKEL

Oslo, 26. august 1925.

IVAR LYKKE

DERES anmodning ved redaktør Telnæs er det mig en glæde at efterkomme, og jeg er med alle nordmænd taknemlig for at vore landsmænd i Amerika ikke sparer nogen anstrengelser for at gjøre dette aar til et rigtig jubilæums og mindeaar. De gjensidige besøk, de tanker som vækkes, vil bygge en bro mellem folk av norsk stamme, en bro av gjensidig forstaelse og sympati. Vi vil lære av hverandre, thi paa begge sider av havet er der noget at lære. Jeg hadde den glæde at hilse de norsk-amerikanere, som deltok i stevnet paa Akershus, velkommen til Norge. Det var en ting som slog mig under mit samvær med dem, det var den oprigtige hengivenhet de alle følte for det nye fædreland—United States. Stjernebanneret og Norges flag stod side om side i deres hjerter. De var vel fortjent de ord Staternes president gav dem i sin store tale i Minneapolis. Lad os marsjere videre fra denne milepæl i fortrøstning til fremtiden, i tro paa den norske folkestammes evne til at hævde sig blandt nationerne, men ogsaa med viljen til at bruke de evner som vi har i den daglige gjerning.

IVAR LYKKE.

Oslo, august 1925.

HELMER H. BRYN

MAN kan høre av og til den bemerkning: Er det noe aa feire fra Norges side at saa mange har maattet forlate landet for aa finde livsophold andetsteds? Spørsmålet er forstaaelig. Det er et saart punkt for Mor Norge at hun ikke har kunnet beholde alle sine børn hjemme hos sig. Men hun gler sig over, at hendes børn har vært evnerike og istand til aa hevde sig og innta en fremskutt stilling i de lande hvor de har slaatt sig ned. Hun er ogsaa derved blitt en viktig faktor i verdensutviklingen. Hvilket tap vilde det ikke være for Norge om Normandiets erobring, Normannernes tog til England og Islands kolonisering blev skaaret ut av historiens blade? Vilde vi bli rikere ved det? Nei uendelig fattigere.

Og for aa gaa over til den nyere tid, vilde Norge være rikere og lykkeligere om hun ikke hadde sendt saa mange av sine børn hit til Amerika? Vi vil atter svare nei. Utvandringen maa ses ikke saa meget som en følge av manglende ernæringsvilkaar i hjemlandet, som i lys av vor races store iboende kraft, der gir et overskudd av livskraftig avkom. Som Gothernes historieskriver Jordanus sa: "Skandinavia er folkeslagenes vugge." Norge er derfor ikke ved utvandringen

til Amerika blit mindre, men umaatelig større. Hvor har ikke den store anseelse som norsk-amerikanerne har erhvervet sig i sit nye hjemland, ogsaa øket moderlandets anseelse? President Coolidge's tale i Minnesota bærer et uforgjængelig vidnesbyrd derom. Det er ikke i ydmyghet som den fattige mor at Norge deltar i 100-aarsjubileet, men som den rike og stolte mor, der hilser sine børn herover og gler sig over den lykke, velstand og høiaktelse som de nyter i det nye land.

HELMER H. BRYN

*p. 1. Skyland, Virginia,
27. august 1925.*

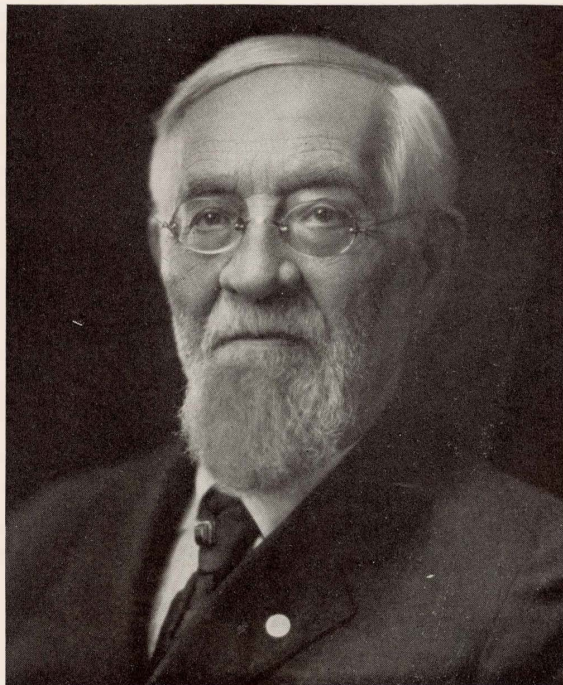
ENIIVER der vil gjøre sig den umake at undersøke aarsakerne til den tidligste utvandring fra Europa til Amerika vil finde at utvandrerne led i hjemlandet under innskrænking av deres religiøse og borgerlige rettigheter. Det var kjærlighet til frihet som drev dem til at søke sig nye hjem. Dette gjælder især puritanerne som i sit berømte skib "Mayflower" slog sig ned ved Plymouth i Massachusetts og kvækerne som drog til Pennsylvania og grundlagde Philadelphia. Det samme gjælder i mere eller mindre grad alle de tidlige utvandrere fra den gamle verden, saaledes de episcopalerne som bosatte sig ved Roanoke floden, katolikerne, som opslug sine pauluner langs Sussquehanna elven, hollænderne ved Hudsonflodens utløp og svenskerne, som stiftet en koloni ved Delawarefloden. Til skibet "Mayflower" har vi norske et fuldstændig sidestykke i sluppen "Restaurationen" hvis ankomst til New York for netop et hundrede aar siden nu skal feires i denne store stat. Sluppens 53 passagerer var godt som alle sammen kvækere eller haugianere, det vil si folk som fandt sine religiøse og borgerlige rettigheter for innskrænket i hjemlandet. Hermed er det ikke sagt, at der ikke ogsaa var økonomiske aarsaker til utvandringen. Vi kan trygt si, at likesom andre lande var fattigdom, trosforfølgelse, altfor strenge borgerlige love, de tre samvirkende aarsaker til at folk i Stavanger by og omegn vendte blikket til det fjerne vesten, hvor man haapet at finde frihet

for sin tro, borgerlig likhet, og overflod av livs-fornødenheter. Saaledes samlede der paa denne side av havet fra alle Europas nationer folk med sterke lemmer, frie sind og modige bryst til at lægge en bred og solid grundmur under den amerikanske fristat. Hvilken skam for det store amerikanske folk om det nogensinde skulde vanslegte paa saa herlige fædre og glemme hvilke velsignelser der ligger i frihet og især i selvstyre.

De norske som i de henrundne hundrede aar tok med sig fra fædrelandet ikke bare et par sterke næver, hvormed de kunde tilkjæmpe sig den almægtige dollar, de hadde en mængde andet arvesølv, som det gjaldt at bevare, aagre med og utvikle. Det gjaldt at vedlikeholde interessen for alt, som det norske folk fra den ældste tid til vore dage har følt og tænkt og lidt og stridt. Vore norske pionerer gik derfor straks ivei med at stifte menigheter, bygge kirker og ansætte prester og skolelærere. Det næste skridt var at skaffe folket blade og bøker. Og saa blev kronen sat paa alt dette ved at bygge akademier, colleges, seminarier og barmhjertighetsanstalter. Paa alle disse herlige mindesmerker sattes ordet *norsk*. Det var de norske indvandrere og deres barn, som hadde gjort alt dette. Side om side med dette kirkelige arbeide vokste interessen for nordisk kultur i almindelighet. Der stiftedes aviser og tidsskrifter. Der tryktes bøker, skrevne dels i Amerika dels i Norge i tusenvis. Og saa fik vi sangforeninger, literære selskaper, bygdelag, Sønner av Norge og andre indretninger.

Og alt dette var i overensstemmelse med den høieste lov. Sier ikke det fjerde bud, at vi skal hædre far og mor, og betyr ikke dette, at vi skal hædre bestefar og bestemor og vore fædre saa langt vi kan finde dem? Sier ikke profeten Esaias, at vi skal se hen til Klippen, av hvilken vi er uthugne? Sier ikke vismanden Socrates, at vi skal kjende os selv, og betyr ikke ogsaa dette at vi skal granske vore fædres bedrifter? Det er vor ubrødelige pligt baade mot det land vi forlot og mot det land vi fandt, at bevare og utvikle alt det som er ædelt, stort og godt i vort folks karakterieidommeligheter, at leve os riktig ind i fædrenes aand, og saa ved vor daglige færd, ved vor tale, sang og skrift, at overføre denne samme aand paa hele det amerikanske folk, bringe den egte, storslagne normanna-aand ind i det amerikanske

RASMUS B. ANDERSON

folks bevissthet, saa fremtidens amerikanske sagaskrivere kan se, at Leif Eriksons og Kleng Peersons slegt har været med, tat del i og øvet sin indflydelse paa det amerikanske folks utvikling.

Vi skal være brobyggere.

Vi bygger en straalende biferøstbro mellem Amerika og Norge. Paa denne bro føres der stadig nyttige ting fra Norge til Amerika, samt fra Amerika til Norge, og vi, som kan baade engelsk og norsk tar imot de gjæve skatte fra fædrenes land og omsætter dem i gangbar amerikansk mynt.

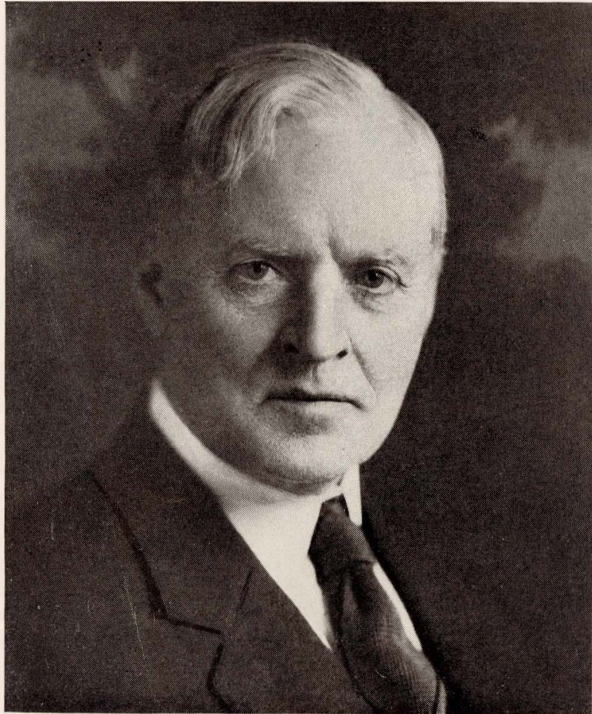
Maatte enhver av os være en levende bjælke i denne biferøstbro. Indvandrere fra andre lande og deres efterkommere har den samme pligt mot de lande, de forlot.

Denne hundredaarsfest for ankomsten av sluppen "Restaurationen" bør gi vor kjærlighet til og vor interesse for vor dyrebare norske fædreneav et mægtig støt fremover.

Det ske!

RASMUS B. ANDERSON

Madison, Wis. 1. september 1925.

N. A. GREVSTAD

THE Norwegian-American Centennial is the last as the Norse-American Centennial was the first of a series of celebrations in memory of the beginning of modern Norwegian immigration to America and in honor of the achievements of people of Norwegian stock in this country during the last hundred years. As the Norse-American Centennial stressed the fundamental work done by the Norwegian pioneers and tillers of the soil of the West, the Norwegian-American Centennial emphasises the important contributions that have been made to the industrial life of the country by the Norwegian people of the East. And as the former celebration was properly held in the center of the broad Norwegian farming communities of the Northwest, the Norwegian-American Centennial is fittingly staged in the city where the "Norwegian Mayflower" anchored on October 9th, the East have had a much keener competition to face in their fields of endeavor. Despite these and other obstacles they have put their stamp upon the industrial activities of the country by sterling work on land and sea, as trusted workers, skilled and unskilled, in shipping, trade and commerce, in

factory and mill, in engineering and architecture, and in other fields, and in some lines they have even reached positions of acknowledged general leadership. But what they have wrought is not so widely known nor so fully appreciated as it deserves to be, not even among their own kinsfolk in the West.

The Norwegian-American Centennial will do much to set these things right; it will be very helpful in enabling the Norwegian people of the East to come into their own in public opinion as a body of citizens who have done their part, fully and well, a hundred years ago, and in the state where the first Norwegian settlement in modern America was made. Moreover, it is in New York that the great bulk of Norwegian immigrants to the United States have received their first impressions of American force and power, daring enterprise and breathless hustle.

Most of them hurried on to the West. Trained to farm work and land-hungry as they were they hastened to the broad prairies where fertile land was to be had for all but nothing. The great things they have accomplished under trying conditions are well known and duly and generally recognized, as they deserve to be. The minority who remained in the East have likewise wrought honorably and well under conditions that in some respects have been even more trying than those of the farmers had to overcome, because, hampered by a comparative weakness of numbers the Norwegians of for the up-building of our common country. For these reasons it should arouse as wide-spread and keen interest among the Norwegians in all parts of the country as did the Norse-American Centennial. Each of these historic celebrations represents a distinct phase of the life and work of the people of Norse stock in their new homeland, and taken together they stand for the well rounded contribution of their race to American growth, greatness and progress. Supplementing one another, one is as much entitled to active support as the other, and, as we may believe, will be as fortunate in attaining deserved success.

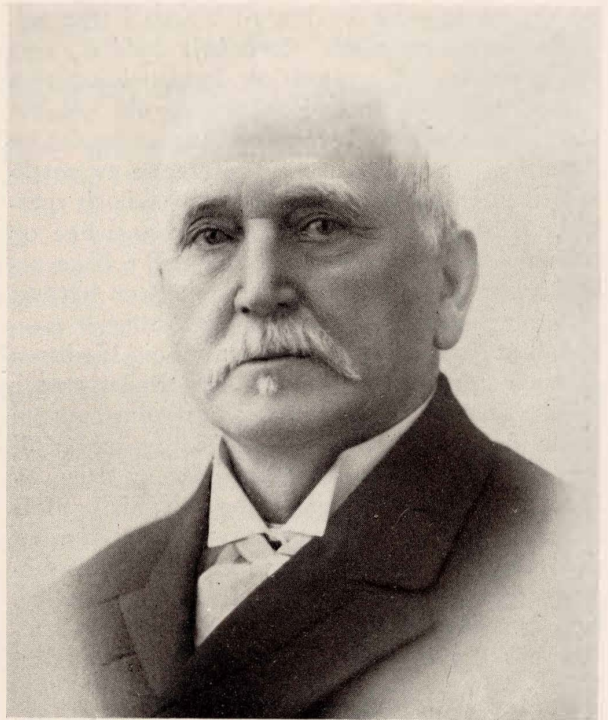
N. A. GREVSTAD

Chicago, Aug. 1925.

NAAR jeg har mottat en speciel anmodning om at sende et bidrag til festskriftet i anledning "*Norwegian-American Centennial*" i New York, skyldes en saadan anmodning selvfølgelig i første række min befatning med Vikingefærden i 1893. Jeg skal derfor indlede med at sende en ærbødig og hjertelig hilsen til hver især i centennial-komiteen, saavelsom til alle amerikanere av norrøn oprindelse i New York og New Jersey, og bringer samtidig en lignende hilsen fra de gjenlevende i Norge boende medlemmer av Vikings mandskap, nemlig politibetjent *F. Frantsen*, Sandefjord, havneassistenten *John Eriksen*, Horten, og skibsreder *Jens Bing*, Oslo. —Da det muligens ogsaa kan være av interesse at høre litt om de øvrige mandskaper, skal jeg oplyse at 1. styrmand senere havnefoged *Gundersen*, er død for 1½ aar siden i Oslo. 2. styrmand senere fyrvogter *Chr. Christensen*, er død for et ½ aar siden paa Nøtterøy. *E. Rasmussen* opgit død som prest i Minnesota for ca. 5 aar siden. *Bernt Nygaard* skal være død i Amerika for flere aar siden. *Johs. Bruun Møller* opgit for 2 aar siden at opholde sig i Amerika. *Oscar Solberg* reiste i 1894 tilbake til New Guinea hvor han hadde drevet perlefiske, og senere har man intet hørt fra ham. *Severin Simonsen* blev som styrmand ombord i et skib fra Sannes slaat overbord av en braatsjø i Nordsjøen i 1895, og *Hans Løkke* opgit for ca. 2 aar siden at opholde sig i Alaska.

Om selve Vikingefærden kan det være av interesse ogsaa her at fremhæve at det var skibsfartens mænd og især sjømændene, som særlig da presseagitationen mot færden begyndte, med tusenvis av smaa bidrag skaffet midler til færdens realisation. At færden kom istand skyldtes forøvrig et rent tilfælde—idet ideen, som var undfanget samtidig med stiftelsen av *Norwegian-American Seamen's Association* i Brooklyn, var helt opgit allerede i 1891 som økonomisk ugjennemførlig.—Naar den blev gjenoptat i 1892, var grunden hertil følgende: "*Norges Sjøfartstidende*" hadde da konsulatkomiteens indstilling forelaa høsten 1891, sluttet sig til flertallets standpunkt om eget konsulatvæsen, og aapnet sine spalter for fremme av denne sak. Da høires presse, efter først at ha stillet sig avventende, i ellefte time tok standpunkt for fortsættelsen av det fælles konsulatvæsen, hadde dette til følge at der til "*Norges Sjøfartstidende*" hvis fleste abonnenter tilhørte

MAGNUS ANDERSEN

høirepartiet, kom masseopsigelse nytaar 1892, "*Norges Sjøfartstidende*" sluttet derfor sin aktive agitation for egne konsuler, og for delvis at avlede læsernes opmærksomhet fra konsulatsaken, optoges et planmessig arbeide for Vikingefærden. Denne sak fik straks en enestaaende stor tilslutning, men blev efterhvert møtt med saadan kritik eller taushet fra den øvrige dagspresse, at komiteen endog overveiet om saken burde opgis, da skibsførerne i en stor del av vore skibe begyndte at indsende bidrag fra sine mandskaper. Dermed var ogsaa Vikingefærden sikret økonomisk.

Resultatet av denne færd for at belyse norrøn skibsbygningskunst, norrønt sjømandsskap og norrøn stordaad paa sjøen for 1000 aar siden, faar man forstaaelsen av naar jeg anfører at dagsaviserne, ukeblade og endog maanedskrifter over hele Amerika i 1893 leverte uttømmede og illustrerede artikler om Vikingefærden. Det blev allerede dengang stærkt fremholdt at det norrøne folk var og hadde været et foregangsfolk som hadde berettiget krav paa æren av opdagelsen av Amerika, og de tre nordiske land gjordes til gjenstand for rosende omtaler. Det kan ogsaa nævnes at mange av de store dagsaviser til ære for Norge, indeholdt redaktionsartikler paa det

norske sprog.—En hyldest til Norge i stor stil.

Resultatet av denne storstilede hyldest, som baade nordmænd, svensker og dansker i Amerika—men særlig nordmændene dengang fik, og som samtidig fremhævet Norrønafolkets opdagelse av Amerika, har utvilsomt været styrkelse av norsk-amerikanernes lyst og mot til at begynde sit energiske arbeide for at fremme sine borgerlige og økonomiske interesser, og som et led i disse bestræbelser har det sandsynligvis ogsaa hat sin betydning at det gjaldt om at faa det officielt anerkjendt at Amerika blev opdaget av Leiv Eiriksson 400 aar før Columbus kom over til det amerikanske kontinent. Denne reklame—om man vil kalde den saa—som saaledes bidrog meget til *hurtigere* at fremme anerkjendelsen av den norrøne folkerace som byggende og bærende kræfter inden den amerikanske nation, vilde dog ikke hat den tilsigtede virkning uten det ihærdige oplysningsarbeide som vore stammefrønder i Amerika, kraftig støttet av historisk interesserte amerikanere, har drevet i alle aar efter Vikingefærden. *Gjennem oplysningsarbeidet* er anerkjendelsen kommet saaledes som den før eller senere maatte være kommet, selv om der ikke var blit foretat noget ekstraordinært for at henlede opmærksomheten paa den store del av kjernen av den nordiske folkestamme i Amerika.

Æren være dens. Maatte denne kjerne bestandig gaa frem, ikke alene i velstand, men med en stadig høiere kultur.

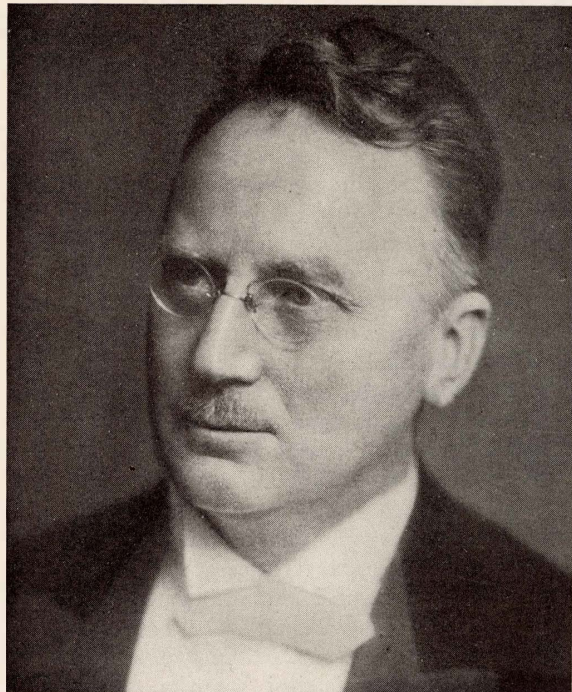
Det ønskes av Deres ærbødige,

MAGNUS ANDERSEN.

Oslo, 24. august 1925.

AMERIKA, for mange av oss her i Norge har dette navn for en ikke ringe del hat smaken av business og dollars, og skulde man ta en lystreise "derover," var det for aa se skyskraperne.

Efter vor vidunderlig deilige sangertur gjennom det store, rike Amerika, har mine sangere og jeg alle den opfatning at der neppe er noget land hvor de ideelle hensyn mere trer i forgrunnen enn nettop i Amerika. Vi tenker ofte paa Central Park og alle de andre store og deilige parker i alle byer og de vidunderlige "camping-grounds" og sportsplasser; vi mindes ogsaa de overdaadig utstyrte universiteter og andre læreanstalter, som vi var saa lykkelige aa komme i forbindelse med; og vi forstaar da at neppe nogetsteds har landets borgere bedre adgang til aa virkeliggjøre det

ALFRED RUSS

græske ideal "skjøn og god" (kalos kagatos) eller det latinske "Mens sana in corpore sano." Paa mig personlig gjorde det et sterkt inntryk aa se hvad der ofres paa utdannelsen i musik og andre skjønne kunster; og aldrig glemmer jeg det herlige "Metropolitan Museum of Art."

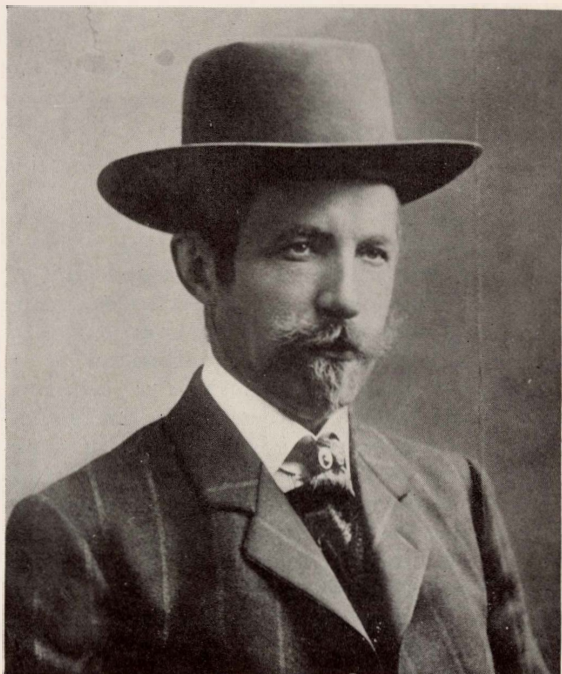
Maa det være mig tillatt igjen aa uttale vor beundring for vore landsmenns innsats i opbygningen av dette herlige Amerika. Sammen med vor beundring gaar hos os norske studentersangere en følelse av dyp taknemlighet over den rørende gjestfrihet og offervilje som blev vist oss overalt fra øst til lengst vest.

Ved denne leilighet vil jeg mindes New York og Brooklyn, fordi det var der vi først følte vore landsmenns varme hjerter banke oss imøte; og mottagelsen 16. og 17. mai var et varsel for oss om at vor sang vilde bli forstaatt og skattet paa vor lange færd gjennom landet.

Idet jeg takker for den ære som er vist mig ved aa gi mig anledning til aa komme tilorde i dette festskrift, vil jeg tilslut si at navnet "Amerika" for mig nu rummer en fylde av evner og viljer til aa arbeide for det skjønnes og godes seir i verden.

ALFRED RUSS.

Holmenkollen, 22. august 1925.

JOHAN BOJER

NAAR jeg gik paa Amerikabaatens dæk i stille maanenætter kunde jeg høre oceanet synge, og ofte var det mødrenes sang.

De norske mødre som sat igjen i fjorde og dale, mens sønner og døtre drog ut over det vide hav. Mødrene sluttet en dag at fælde taarer, men derfor glemte de ikke, de fandt bare en maanesøile henover havet at vandre ut til barnene paa, det var bønnen naar de om kvelden kom tilsengs.

Oceanet sang mødrenes sang, længselens og bønnens sang.

Og til andre tider kunde jeg høre sangen om menneskets evige utve, som naar man kommer derut, forvandles til hjemve. Om de røde bølger av ungt blod, som skyllet bort fra det fattige Norge for at berike Amerika, som var rikt paa forhaand. Aar efter aar de samme røde og gyldne bølger, tilslut blev det hele hundred aar.

Hvilken sum av evne, kraft, opdrift er ikke gaat tapt for Gamlelandet, og hvor meget har ikke det nye land at takke oss for. Sandt nok, det odrog mange av vore mislykkede eksistenser til staute og dygtige folk, og det gav oss igjen en del penger i posten, men det bedste var de politiske frihetsideer i brevene, ja Amerikabrevene blev kulturbærere i mangan en dal og fjord.

Men havet sang ogsaa en anden sang—om de røde bølger som en dag vil skylle tilbake mot Gamlelandet. Om det friske pust av initiativ, praktisk sans og selvhjulpenhetens høie og stolte moral, som norsk-amerikaneren vil skjænke sit fødeland, hvor saa meget ligger i lummer avmakt.

Om den renaissance, som vort land da vilde faa. Utveen og hjemveen vilde forvandles til skaperglæde og hjemme-glæde. Vore myrer, vandfald, vort arbeidstempo og vor økonomi venter paa norsk-amerikaneren—kanske aller-mest vort storting. Her er plass, her er muligheter, her er savn.

Kommer bølgen rullende en dag! Det vilde være den største gave, som skjæbnen kunde skjænke det gamle vikingeland.

Om alt dette sang oceanet i de stille maanenætter, mens jeg gik paa Amerikabaatens dæk.

Velkommen, landsmænd.

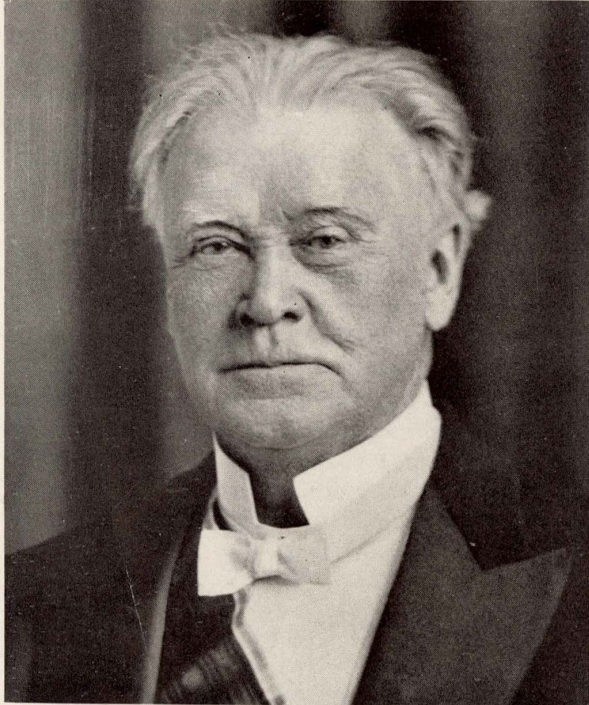
JOHAN BOJER

Hvalstad, 18. august 1925.

HUNDRED AAR er henrundne siden sluppen "Restaurationen" med 53 mænd, kvinder og børn i juli 1825 forlot Stavanger og i oktober landet i New York. Saa modig, saa dristig denne Amerika-færd var, og saa merkelig som det var at 53 ikke alene kunde finde plass i den lille skute, men at de allesammen friske kunde lande i New York, for i dette store ukjendte land at bygge sig hjem—synes ikke denne bedrift idag at ha vakt den opsigt og beundring den fortjener.

Hundrede aar derefter blir der baade i Amerika og Norge feiret fest efter fest til minde om "Restaurationen"s ankomst. I tvillingbyerne i Minnesota er en saa storartet fest blit feiret, at hele Amerika, ja verdens folk har maattet lytte til president Coolidge's store tale om begivenheten for 100 aar siden og om nordmændene herover. I en række av byer hvor nordmændene er sterke har vi høstet efterdønninger av festen i tvillingbyerne, og efter al sandsynlighet vil de talrike nordmænd i New York og Brooklyn avslutte festligheterne paa en maate som er dem og selve begivenheten værdig.

Opfordringen til at skrive en kort "hilsnings-artikkel" for det festskrift som utkommer, efterkommer jeg gjerne. Kun skulde jeg ønske at jeg

H. G. STUB

efter 9 ukers sykeleie hadde litt mere legems—og aandskraft saa hilsningen fik marv og ben.

Tillykke med festen!

Glem imidlertid ikke at naar en fest skal feires i sandhet, er det ikke nok at fremdrage minderne om den begivenhet det gjælder eller om de mænd og kvinder, hvis navne er knyttet til begivenheten. Nei der skal mere til. Feirer vi en 4. juli-fest eller en 17. mai-fest eller en fest til minde om fædrene, om foregangsmændene og foregangskvinderne, saa skulde festen virke som en inspiration og gjøre os til bedre mennesker netop ved at utvikle og styrke hos os de egenskaper som er fremtrædende hos dem vi mindes. De fremtrædende egenskaper hos "sluppefolkene" er den sterke vilje, det ubetvingelige mot, som tiltrods for alle hindringer naar maalet.

Det er netop mænd og kvinder som *vil* noget, der er til virkelig blivende gagn for dem selv og andre; mænd og kvinder som er istand til at ofre for idealer vor tid fremfor alt trønger.

Maatte 100-aarsfesten i New York ha dette til maal og bli det sidste skjønne resultat.

H. G. STUB,
President emeritus i den norsk lutherske kirke i Amerika.

NORDMÆNDENE i Amerika har al grund til at være stolt av sin fremgang i dette land gjennom et hundred aar. Gamle Mor Norge er ogsaa stolt av sine utvandrede sønner og døtre. Faa folk har været gjenstand for saa megen rosende omtale som nordmændene i disse sidste maaneder, og det glæder vi os jo over.

Men paa den anden side bør vi ogsaa føle det tunge ansvar som hviler paa os, som ætlinger av det folk om hvilket saa mange sande lovord er uttalt. Verdens øine er saa at si rettet paa nordmændene i denne tid. Hvor viktig da at vi ikke slaar os til ro og hviler paa vore laurbær!

Det næste hundrede aars historie vil skrives av os og av vore barn. Maa derfor disse festligheter tjene til at vække ansvarfølelsen hos den yngre slegt iblandt os, at den maa forbli tro mot fædrenes traditioner og fortsatte i de spor som fædrene har anvist. Kun paa den maate vil det norske folk i dette land bli istand til at løse sine oppgaver og opfylde de krav og forventninger som Amerika har al ret til at stille til et folk med en saa rosverdigg fortid.

Dertil bør det komme at hele vort folk slutter sig til og støtter de organisationer der har til sin oppgave at bevare vor ædle arv og opretholde

TRYGVE O. GILBERT

det norske folks traditioner, saaledes at det naar nok et aarhundrede er henrundet, med sandhet kunne sies om nordmændene i dette land: De har været gode og nyttige amerikanske borgere; de har bevaret det gode og ædle i sin ætt; de har ikke sviktet Amerikas tiltro og tillid.

TRYGVE O. GILBERT.

*Willmar, Minnesota,
10. September 1925.*

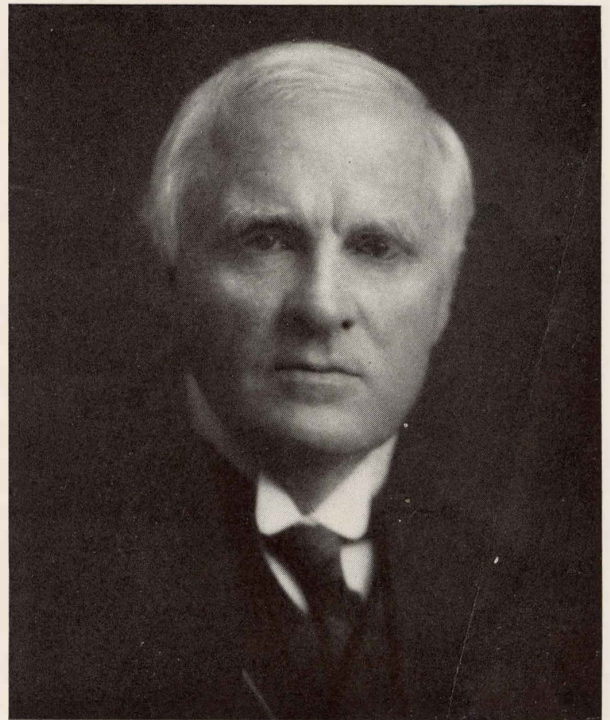
TILLYKKE med hundreårsfesten! Lad festen bli rigtig stor. Lad det ropes ut til hele Amerika, til hele verden, at vi er stolte av vor herkomst og inderlig taknemlig for den. Vi er loyale, fuldblods Amerikanere, men ikke derfor uloyale mot vor fædrearv. Netop paa grund av denne herlige arv er vi saa meget bedre Amerikanere.

O. J. KVALE

*Benson, Minn.
24. august 1925.*

O. J. KVALE

BJØRN BJØRNSON

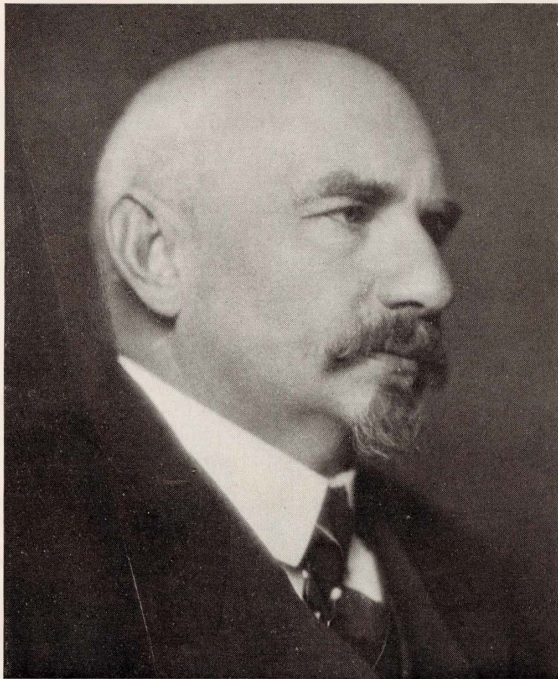
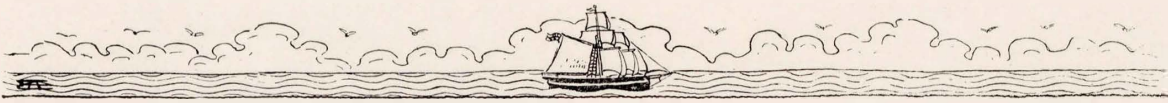
ALDRIG har jeg været i Amerika, men der er en stor længsel i mig efter at lære det land at kjende. Det land som har magtet at ta de millioner famlende, de millioner søkende fra det gamle Europa og skape dem om til villende, arbeidende,—og samlet dem under det nye banner som er blit til et symbol for dem. Stripene i flagget er de stride strømme, og stjernene i det er idealerne over arbeidet. Det evige. Den stride strøm!

Glem os ikke herhjemme, I som arbeider under banneret. Husk det store blaa-hvide kors i den røde bund. Glem ikke at det vaier over de tusinde smaa hjem som ligger i det store, vakre landet hvorfra vi alle stammer, og som vi tænker paa, især naar vi staar under de virkelige stjerner om kvelden—og faar tid til at længes.

BJØRN BJØRNSON

Oslo, 20. august 1925.

NILS COLLETT VOGT

TO nye verdner har jeg i min tid hat den lykke at opta i min bevissthet—Italien, dit jeg kom som ganske ung og nu sist Amerika, *det* Amerika, som nordmænd har underlagt sig og befolket.

Hvad jeg syd for Alperne lærte bedre at forstaa gjennem styrken av de bratte motsætninger, det var mit eget lands natur og folkeliv. Under et altfor kort ophold i Amerika saa jeg nordmænds karakteregenskaper fra en ny side—de har der utfoldet kræfter og evner, som vi sjelden, ak, saa altfor sjelden har den glæde at møte og påskjønne i deres oprindelige hjemland. Der har de sat livet ind og seiret.

“Loyalitet mot Amerika—troskap mot det gamle lands kulturtraditioner.” I det store, drømmeløse Amerika har utflyttede nordmænd en drøm i hjertet som de trofast verner om og bevarer, drømmen om fædrenes land med fjord og fjeld og vidde og med dype, kjærlige g'imt i barndomshjemmets ruter.

Maatte disse ruter, barndomshjemmenes, bli ved at lyse over hav—varsle, varme og minde!

NILS COLLETT VOGT

Voksenlia, Vestre Aker,
16. august 1925.

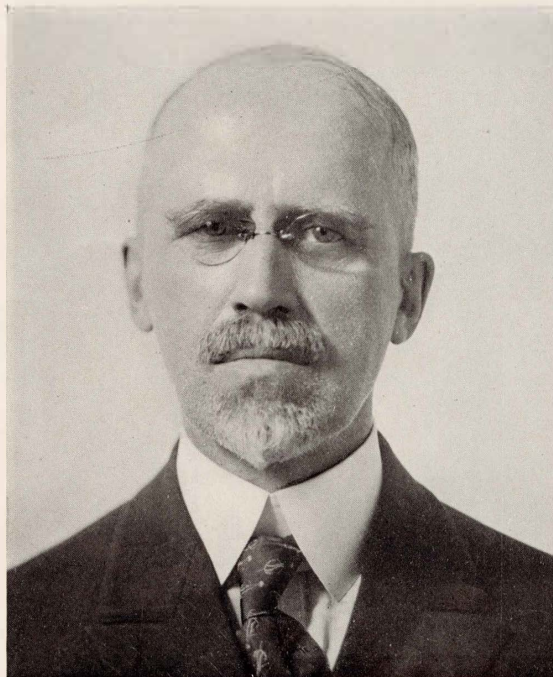
DET er av stor betydning for norskdommens bevarelse i Amerika, at den holdes høit i ære i den by som er den store indgangsport til vort herlige land. Med deres stilfulde hundredaarsfest i den umiddelbare nærhet av det sted hvor “Restaurationen” landsatte det første norske emigrantfølge for 100 aar siden, setter dere nordmænd i New York kronen paa deres norskdomsverk. Lykke og held!

Maatte denne samlings sak tjene til vort fælles norskdomsvirkes videre fremme, bli til gavn for vort land og gyde glans over Norges navn!

Tak!

CARL G. O. HANSEN,
Redaktør Minneapolis Tidende.

Minneapolis, Minn.
17. august 1925.

CARL G. O. HANSEN

OLAF BENNECHE

Brødre mindes, I er haulder,
sønner av en herrerace!
Fylk jer om jer længsels fane,
kys dens dyrebare fliger!
Bær i sindet som i sproget
eders stammes store saga!
Bær vor races frelsergjerning
frem i folket som I fandt!

OLAF BENNECHE

p. 1. Grimstad, 20. august 1925.

JEG sender mine landsmænd og det store
Amerika min tak og lykønskning.

KNUT HAMSUN

Grimstad, 26. august 1925.

Hilsen

J O, jeg hilser eder, brødre,
vore brødre over havet,
I som brede bølger bar mot
eventyret i det fjerne,
I som fulgte fordums kjølspor,
I som flyttet Norges merke
over vide vidders øde
ut mot stjernerne i vest!

Det var slik, I vet, at alltid
vore sønner maatte fare.
Der er trangt i vore stuer;
men vor længsel langveis seiler.
Vor er skylden at I valgte
til den nye verden vandre,
ilde har vi stelt for eder,
I som ingen odell eiet.

KNUT HAMSUN

BETZY KJELSBERG

HILSEN TIL HUNDRED-AARSJUBILÆET I NEW-YORK.

Oktober 1925.

NORSKE Kvinner sender de varmeste hilsener til vore landsmænd over havet. Først og fremst fra mødrene herhjemme til alle Norges sønner og døtre derover.

Det baand som binder os sammen er som en kjede, hvor hver liten lenke er smedet i kjærlighet og hærde i taarer. Naar baandet holder trods den sterke paakjenning det har været utsat for i de forløpne 100 aar, saa er det fordi hærden er sket gjennom de tusinde mødres bønner til Gud for barna sine.

Vi glæder os over at vore landsmænd og deres efterkommere har forstaat at hævde sig baade paa det kulturelle og materielle omraade. Vi vet ogsaa at naar resultatet er saa godt, saa har det kostet slit, savn og store opofrelser.

Naar i disse festens dage Amerikas vakre stjernebanner vaier side om side med Norges stolte flag, da er det en hyldest for godt utført arbeide paa Amerikas jord.

Vi som hørte President Coolidge tale ved hun-

dredaarsfesten i Minnesota, vi vet, og kan vidne for al verden at vort folk har vundet sig en hædersplads blandt de indflyttede. Anerkjendelsen og takken var udelt.

At de norsk-amerikanske Kvinner benytter sine politiske rettigheter, og deltar aktivt i alt socialt arbeide for fred og frihet mellem folkene, glæder vi os over.

Til slut vil jeg si, at vi betragter den ting, at 100 aarsdagen for de første Norske emigranters ankomst til Amerika blir feiret saa høitidelig, som et vakkert utslag av trangen til at hædre fædrene, eller la os si gamle Mor Norge.

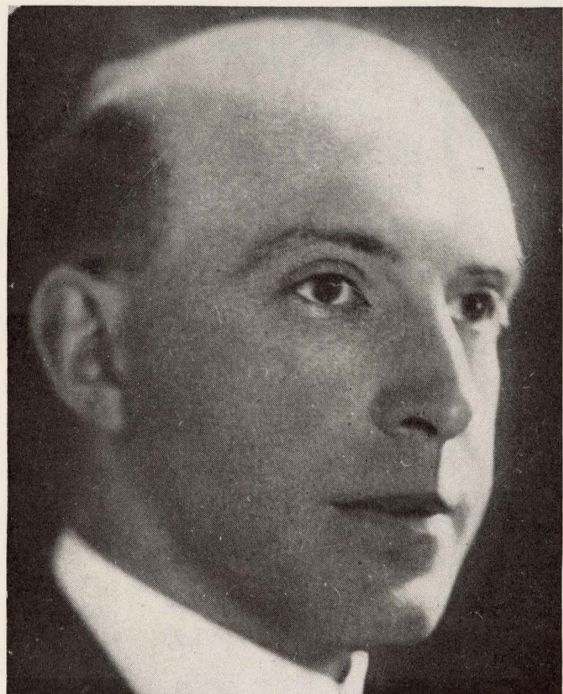
Forjættelsen om at den som hædrer far og mor skal leve længe og vel i landet, vil derfor sikkerlig gaa i opfyldelse.

BETZY KJELSBERG,

President, Norwegian Council of Women.

Oslo, 2 September 1925.

VI er et farende folk, og halvparten av den norske folkeæt lever idag utenfor Norges grænser. Et menneske reiser aldrig bort fra sig

ARNE KILDAL

selv,—sit hjerte og sit sind fører det med paa veien. Likedan med et folk, det kan dra bort fra sit land, men det drar ikke bort fra sig selv. Vi har set saa mange gange i dette skjønne jubilæumsaar, hvorledes det er folk av vor egen stamme, kjød av vort kjød og blod av vort blod, som lever og virker under stjernerne og striperne. Og det kan fornemmes daglig i det Norske Amerika, hvorledes den norske folkesjæl lever og aander, under andre former, men umiskjendelig egte og skjøn.

Norges grænser er uendelig meget videre end de geografiske. Grænsene fastsættes ikke av fjell og sjø, men de bestemmes av sproget, av kulturen, av minder og traditioner, ja ofte bestemmes de av de enkelte individers følelsesliv. Ingen som bærer Norge i sit hjerte skal være Norge likegyldig. Og hver og en som er loyal borger av et andet samfund har lov og ret til at føle i sit hjerte for det gamle land. Alle disse av norsk rot som elsker sit gamle land, hvor de end lever i verden, utgjør det "større Norge" som endnu ikke fuldt ut lever i alle nordmænds bevissthet, men som ikke destomindre er en kjendsgjerning der efter-

FREDRIK STANG

C. O. PEDERSEN

haanden vil gjøre sig sterkere og sterkere gjældende iblandt os.

Held og lykke følge de mange tusener som i den store amerikanske republik har bragt Norges navn hæder og anseelse og som har styrket troen paa vor folkeæts kraft og fremdrift. Havet skiller, men vi glemmer dem ikke.

Oslo, September 1925. ARNE KILDAL.

JEG er kommet hjem fra hundredaarsfesten i Minneapolis fylt av respekt for hvad Nordmænd har utrettet i landet derover. Vi her hjemme har visst saa altfor litet om vore stammefrønder paa den anden side av havet. De hundredaarsfester som nu feires Statene over, vil ikke mindst ha den virkning, at de i Norge skaper en dypere forstaaelse av hvilken betydningsfuld faktor norsk-amerikanerne har været i Amerikas økonomiske og kulturelle liv.

Oslo, 14. august 1925. FREDRIK STANG

THE Norse people are essentially religious. For that reason, the church is the largest and strongest organization among them.

In the United States, there are approximately 3,335 churches, with a membership of about

550,000, served by 1,300 pastors, who make use of the Norse language, at least in part. 3,182 of these churches adhere to the Lutheran confession.

The Norse-American population of New York and vicinity numbers about 50,000 people, of which about 35,000 are located in the Bay Ridge Section of South Brooklyn. These people are served by 17 churches and 3 preaching places of the Lutheran persuasion, and by a number of Methodists, Baptists and Evangelical Free Churches as well.

Some of these congregations are among the largest and most influential in the particular neighborhood where they are located.

Organized religious work among our people began with the so-called Bethelship Mission, established by the Methodist Episcopal Church in 1840. This organization is still intact and is continued under the name of the Carrol Street M. E. Church.

The oldest Norwegian Lutheran Organization dates back to September 9th, 1860, when the Scandinavian Evangelical Lutheran Congregation in New York was organized by the Reverend Professor Dr. Lauritz Larsen. This congregation is now known as Our Saviour's Lutheran Church. It was first located in Manhattan and later on removed to Henry Street, Brooklyn. The first regular appointed pastor of this church was the Rev. O. Juul, who served from the year 1866 to 1876. In 1876, the Rev. C. S. Everson, for many years nester of Norwegian-American Pastors in New York, took charge, and remained with the congregation for over forty years. The tremendous work done by our church may best be told by the following statistics, taken from the Ministerial Records of Our Saviour's Church:

During the period 1866-1916, 11,576 were baptized; 2,300 confirmed, and 6,057 buried by this congregation alone.

Already, before Our Saviour's Church was removed from Manhattan to Brooklyn, there was

organized in Brooklyn on the 21st day of June, 1885, a society called "The Free Lutheran Mission Association in Brooklyn."

The Society first rented a room in 613 Third Avenue, and later, in 1887, moved to the corner of 19th Street and 4th Avenue, remaining there until the 22nd day of March, 1890, when they rented the so-called Fallesen's Hall, 22nd Street and 3rd Avenue.

Meanwhile, there arose disagreement within the Organization. This came to a head at a meeting held February 5th, 1889. A number of the Association left and started a Society of their own, the so-called Hall People, followers of whom, at this writing, have their Mission Hall at 515—46th Street, under the name of the Scandinavian Mission. The others continued the work, but decided on the 20th day of December, 1890, to disband and organize a Lutheran Congregation instead. This was done, and resulted in the formation of Trinity Lutheran Congregation, who, for a number of years, had a Church building in 27th Street, between 4th and 5th Avenues, and at the time of this writing occupies a magnificent church and parsonage on the corner of 46th Street and 4th Avenue, Brooklyn.

Meanwhile, a number of people moved out to Bath Junction. These people were interested in Mission work and some of them were members of the Mission Organization previously mentioned, but, as we find recorded in an old record, "It was quite a distance to the Seamen's Church and very difficult for children to get to Sunday School." It was decided, therefore, in the year 1887 to organize a Mission Society in this locality similar to the one downtown. Their objectives were the same and the membership, to a certain extent, the same also.

This Association was incorporated in December, 1888, under the name of the Scandinavian Lutheran Home Mission Society.

This Mission Society soon became the larger of the two, and in July, 1887, they had the pleas-

ure of dedicating their own Mission House, "Betania," which was dedicated by Pastor Saarheim of the Norwegian Seamen's Church on July 3rd, 1887. On the 9th of September, 1889, a Ladies' Aid was organized.

Years went by, and great changes took place by the shifting about of the population. Many of the Norwegians who had moved to Bath Junction, sold out and moved to other parts of the City, mostly to the section around 13th Street. This was especially true of many of the best workers in the Mission Association.

A newer set of immigrants came and church work took on a different aspect. The amalgamation of Brooklyn, Staten Island and Manhattan, as well as a number of other townships into the larger City of Greater New York, resulted in a tremendous change for Brooklyn, and the remaining leaders of the Mission saw that the only sure way to continued success was to establish a regular congregation. It was voted, therefore, at a meeting held on the 18th day of October, 1911, that the old organization should merge into a new organization under the name of the Norwegian Lutheran Bethany Church.

In September, 1924, this congregation dedicated the splendid church edifice, located on 72nd Street and 10th Avenue, where a successful and blessed work is being carried on.

While other congregations, by right, should be mentioned, the ones referred to must be considered the Mother Congregations from whence the others have sprung. These also in a particular manner represent the two "Schools" (Retninger) within the Norwegian Lutheran Church in this country.

For many years they stood apart, but with the great church union of 1917, all Norwegian Lutheran Churches in New York, except one, have the same Synodical connection.

Zions Church, Port Richmond, Staten Island, and Zions Church, 4th Avenue and 63rd Street,

Brooklyn, must be considered "our finest" from the viewpoint of architecture, while Trinity Lutheran, 46th Street, has the banner Sunday-School, with a membership of approximately 1,500 scholars. For the last forty years, the Norwegian Seamen's Mission Association has maintained a church for Norwegian Sailors. This church is located at 111 Pioneer Street, Brooklyn.

* * *

"Faith, without work, is dead," says the Apostle; and so the faith of our people has been expressed in the founding of a number of Institutions of Mercy, many of which have been carried on for years.

The oldest and largest of these is the Norwegian Lutheran Deaconesses' Home and Hospital, located on 4th Avenue and 46th Street, Brooklyn. This Institution was organized in 1883, under the auspices of Consul General and Mrs. Bors, Revs.

Andreas Mortensen and C. S. Everson, Mr. Gabriel Fedde and others. The first Deaconess in charge, and the moving spirit in the later development of this Institution was Sister Elizabeth Fedde, who arrived in New York in April, 1883. Sister Elizabeth stayed with the Institution for 13 years. Few women have served their people better than she. The following telegram sent her by the Norwegian Hospital on the occasion of her seventieth birthday, expresses in a few words our people's feeling in this regard:

"In loving remembrance of your splendid and faithful work for the Norwegian Hospital and Deaconesses Home Brooklyn, Board of Managers and Sisters send their heartiest congratulations and best wishes on your seventieth birthday. As long as hospital exists, your service will not be forgotten."

The Norwegian Hospital stands today as the finest monument to Christian Charities as exemplified by our people. With a bed capacity of 200, it treated during the year 1924, over 10,000 persons in its various departments.

Besides the Hospital, two Old People's Homes, The Norwegian Christian Home for the Aged, 67th Street and 12th Avenue, Brooklyn, and the Carl Michael Egers Old People's Home on Pulaski Street, are doing a splendid work for the aged and infirm.

Likewise, the two Children's Homes, one located at Fort Lee, N. J., the other on Gubner Street, near 86th Street, Brooklyn, have carried on a blessed work among fatherless and motherless children of Norwegian parentage. Last, but not least, we shall mention the work carried on by Norwegian Lutheran Welfare Association,

which conducts a day nursery on 45th Street near 6th Avenue, Brooklyn. A summer colony for poor children on a beautiful farm, located near the city, and a poor relief service among the resident poor. This together with several Hospices for women, a settlement house for men (Bethesda), the Lutheran Norway House for Immigrants, and a reading room on one of our busy thoroughfares constitutes, in part, the welfare work conducted by the Church for the spiritual, temporal and moral uplift of our people.

C. O. PEDERSEN.

The Norwegian Lutheran Deaconesses Home and Hospital

4th Avenue and 46th Street, Brooklyn

Est. 1883

The Pioneer Institution of its Kind Conducted by Norwegians in America

Compliments
of
The Olaf Hertzwig Trading Co., Inc.

25 Broadway
New York, N. Y.

Export and Import

*Largest Importers of Scandinavian
Food Products to the United States*

Tak

DEN norsk-amerikanske hundredaarskomite av New York og New Jersey har herved den ære at ønske samtlige jubilæumsfestlighetenes gjester og alle deltagende norske kvinder og mænd et hjertelig velkommen.

Vore gjester fra Norge og vore gjester her fra Amerika er vi dypt taknemmelig, fordi de alle viser vor store mindefest og det den staar for, den respekt at være sammen med det norsk-amerikanske folk fra New York og New Jersey i denne samling til fædrenes minde. Specielt retter vi denne vor tak til guvernør Alfred Smith, kaptein Roald Amundsen og Lincoln Ellsworth, minister H. H. Bryn, odelstingspresident Karl W. Wefring, biskop J. C. Petersen, kongresmand Harold Knutson, stortingsmændene Bergersen og Sundby og professor Gisle Bothne, Minneapolis.

Videre retter Hovedkomiteen først og fremst en dypfølt tak til de mange kvinder og mænd, som i de forskjellige komiteer har utført et udmerket arbeide for hundredaarsfestlighetene, og dernæst til hele vort norske folk i Øststatene, der paa en hjertevarm maate alle har bidraget til, at denne vor store milepæl blir mindet paa en maate der er begivenheten værdig.

Vor tak gaar ogsaa til hver og en av dem som ved sit kunstneriske talent paa en høist fortjenstfuld maate bidrager til, at Greater New Yorks hundredaarsfest længe vil leve i landsmænds minde.

Tilslut en tak til dette festskrifts bidragsydere som tilsammen har git mindeskriftet et sjeldent præg og et lødig indhold.

Vi maa heller ikke glemme jubilæumsbokens averterende, minde-medaljens skaper Andr. Baardsen og Vang Studio.

Hundredaarsfestens Hovedkomite,

FRED. WERNER,
President.

Celebration Performance

Commemorating the Hundredth Anniversary of the arrival of the Norwegian Sloop "RESTAURATIONEN" in New York, given at the Brooklyn Academy of Music, *Friday, October 9, 1925, 8 p.m.*

PROGRAM

- 1—RHAPSODY No. 3.....JOHAN SVENDSEN
OLE WINDINGSTAD, Conductor
- 2—JA VI ELSKER (Norwegian National Anthem).....RIKARD NORDRAAK
SUNG BY THE AUDIENCE
- 3—PROLOGUEFRANKLIN PETERSEN
BORGNY HAMMER

"Fjeldeventyret"

(MOUNTAIN-TALE)

Play in four acts by H. A. BJERREGAARD

Music by WALDEMAR THRANE

"Fjeldeventyret" was written 100 years ago.

CAST

LENSMAND (Sheriff) ØSTMO.....	Morton Sherdal
MARIE, His Daughter.....	Margaret Olsen
RAGNHILD, His Niece.....	Astri Ellison
MONS ØSTMO, His Nephew.....	Bjarne Hagman
ALBEK.....	Anton Markussen
FINBERG.....	August Werner
HANSEN.....	Lauritz Jørstad
SORENSKRIVEREN (District Judge).....	Anton Wetlesen
AAGOT, Girl from the Mountains.....	Astrid Fjelde
JOHN.....	Christian Bang
FIRST PEASANT.....	Ingvar Hernes
SECOND PEASANT.....	Alf Jacobsen
THIRD PEASANT.....	Bjarne Høyie

MEN AND WOMEN PEASANTS

The action takes place in one of Norway's mountain-tracts.

Staged by BORGNY HAMMER

Music under the direction of OLE WINDINGSTAD

Settings by AAGE STENSHORNE

Stage Manager: KARL W. HAGTVEDT

Costumes made by Lodge "Urd," Daughters of Norway

In Charge of Auditorium: OLAF NELSON

The Male Chorus in "Fjeldeventyret": Hans Grønneberg, Georg Hagelund, Christian Hansen, Sam Jensen, Haakon Johnsen, Sigurd Bryn, Edwin Halleen, Sigurd Solheim and Alfred Mørk.

Mixed Chorus from the Singing Society "Lerken": Helene Olausen, Margit Ekeland, Elly Dahl, Dagmar Larsen, Nelly Larsen, Oddfrid Johnsen, Anna Andersen, Nora Andresen, Aase Pedersen, Ethel Syversen, Andrea Olsen, Inger Andresen, Tomine Larsen, Martha Torp, Aslaug Bjelland, Signe Hammer, Edle Markussen, Margaret Ingebretsen, Odd Hauan, Alfred Andersen, Trygve Andresen, Eddy Hansen, John Jørgensen, Georg Næss, Reidar Hansen, Ralph Dahl, Oluf Olsen, Thorkild Berg and Thomas Melling.

1825-1925

I LØPET AV HUNDREDE AAR

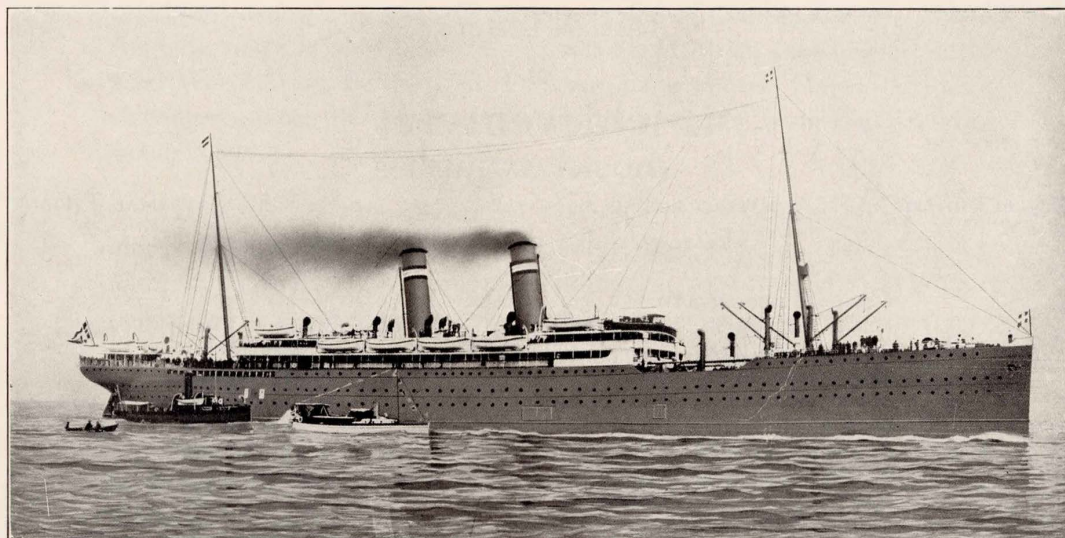
er der vokset op i De Forenede Stater og Canada

EN NORSK BEFOLKNING

næsten likesaa stor som hele Norges. Bindeleddet mellem dem er

NORGES EGEN LINJE

Den Norske Amerikalinje

SKAL DE SENDE BILLET TIL NOGEN SLEGTNING ELLER VEN I NORGE
ELLER SELV REISE HJEM, SAA REIS DIREKTE MED

STAVANGERFJORD *eller* BERGENSFJORD

Husk at paa disse skibe har man norske officerer og mandskap,
norsk betjening og norsk kost.

Norwegian America Line
Agency, Inc.

109 N. Dearborn Street,
Chicago, Ill.

Reidar Gjølme Co., Inc.
919 Second Ave., Seattle, Wash.

Den Norske Amerikalinje
A/S.

Jernbanetorget, Oslo, Norge.

Norwegian America Line
Agency, Inc.

22 Whitehall St., New York.

Norwegian America Line
Agency, Inc.

319 Second Avenue, So.,
Minneapolis, Minn.

L. K. Vickery

582 Market St. San Francisco, Cal.

Centennial Celebration

In Commemoration of the Norwegian Immigration to America,
year eighteen hundred and twenty-five, at the Seventy-first Reg-
iment Armory, 34th Street and Park Avenue, New York City
Saturday, October 10, 1925, 3 p. m.

AFTERNOON PROGRAM

- 1—MUSIC SELECTION Band of 100 Pieces
- 2—INVOCATION Rt. Rev. J. C. PETERSEN, Bishop, of Stavanger, Norway
- 3—A WORD OF WELCOME Mr. FRED WERNER, President Norwegian-American Centennial Committee
- 4—TABLEAUX Landing of LEIV EIRIKSSON, the discoverer of America, in the year 1000
- 5—MUSIC SELECTION Band
- 6—TABLEAUX Arrival of first immigrants from Norway in New York, in the year 1825
- 7—ADDRESS HON. HELMER H. BRYN, Minister from Norway to the United States
- 8—ADDRESS HON. ALFRED SMITH, Governor of New York
- 9—STAR SPANGLED BANNER Sung by the Audience—Band
- 10—VOCAL SOLOS ASTRI ELLISON—Christian Schiott at the piano
- 11—SELECTIONS Norwegian Singers of Greater New York—Ole Windingstad, Conductor
- 12—TABLEAUX Norwegian Athletes (Arr. by Mr. Thorwald Hansen)
- 13—MUSIC SELECTION Band

The Todd Shipyard Corporation has graciously placed its band at the Committee's disposal.

Entire program will be broadcasted from Station W R N Y

EVENING PROGRAM 8:15 P. M.

- 1—OPENING ADDRESS Mr. FRED WERNER, President Norwegian-American Centennial Committee
- 2—TABLEAUX Landing of LEIV EIRIKSSON, the discoverer of America, in the year 1000
- 3—ADDRESS HON. WEFRING, President of the Norwegian Congress
- 4—TABLEAUX Arrival of first immigrants from Norway in New York—year 1825
- 5—GREETING ROALD AMUNDSEN
- 6—NORWEGIAN FOLK DANCES Norwegian Children—under the direction of Mr. Henrik Lund
- 7—SOLO DANCE "HALLING" Mr. HENRIK LUND
- 8—SELECTIONS Norwegian Singers of Greater New York—Ole Windingstad, Conductor
- 9—ATHLETIC DRILL Under the direction of Mr. Thorwald Hansen
- 10—VOCAL SOLOS DIKKA BOTHNE
- 11—NATIONAL FOLK DANCES Under the direction of Mr. Castberg Fjellanger

Chairman of the Program Committee: Miss Helene Olausen

Tableaux arranged by Mr. Schiott after designs made by Mr. Edward Folstad.

Programs arranged by Mr. and Mrs. Christian Schiott

In charge of the hall: Mr. Erling Christopherson and Mr. Karl W. Hagtvedt

STEINWAY PIANO USED

Det Norske Nationalforbund

av New York og Omegn

OVER 35 NORSKE FORENINGER SAM-
MENSLUTTET I ARBEIDE FOR NORSK-
DOMMEN HILSER SINE LANDSMÆND
MED DE BEDSTE ØNSKER I ANLED-
NING 100 AARS JUBILÆET.

HELENE OLAUSEN

President

OLAF NELSON, *1. Vice-Pres.*

PETER HANSEN, *2. Vice-Pres.*

PETRA JENSEN, *3. Vice-Pres.*

KARL W. HAGTVEDT, *Pro. Sek.*

ADOLF KØLTZOW, *Korr. Sek.*

RAGNA HENRIKSEN, *Kasserer*

Centennial Jubilee Service

Sunday, October 11, 3.30 P.M.

Brooklyn Academy of Music

INTRODUCTORY ADDRESS.....RT. REV. J. NORDBY

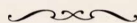
Bishop of Eastern District, Norwegian Lutheran Church of America

SERMON.....RT. REV. J. C. PETERSEN

Bishop of Stavanger, Official Representative of the Church of Norway

ALTAR SERVICE.....REV. HELMER HALVORSON

The Singing will be directed by MR. LAWRENCE J. MUNSON. MISS FORDE will preside at the Organ. Admission Free. Printed Order of Service will be distributed at the door. A Silver Offering will be received at entrance to the Academy.

Centennial Banquet

Sunday, October 11, 7 P.M.

Hotel St. George, Grand Ball Room

Speakers: Minister H. H. Bryn; Hon. Karl W. Wefring, President Norwegian Odels-ting; Congressman Harold Knutson, Roald Amundsen, Lincoln Ellsworth, Mrs. Gudrun Løchen Drewsen, Professor Gisle Bothne, President Norse-American Centennial, Minneapolis, Minn., and Fred Werner, President Norwegian-American Centennial, New York and New Jersey.

Soloists: Miss Astrid Fjelde and Mr. Morton Sherdahl

Musical Selections: Tollefsens Trio.

Orchestra: Norwegian Folk Songs and Grieg's Peer Gynt Suite.

Toastmaster: Mr. Erling Christophersen.

Captain Roald Amundsen

The Greatest Polar Explorer of all Time

Begins an American Lecture Tour October 15th

LECTURE SUBJECT:

“Our Airplane Dash for the North Pole”

Captain Amundsen will lecture in all parts of the United States

NEW YORK APPEARANCES:

Carnegie Hall, October 15, Matinee - October 16, Evening

Brooklyn Academy of Music, Sunday Evening, October 18

Write today for terms and open dates for lectures

Exclusive Management, LEE KEEDICK, 437 Fifth Ave., New York City

87°44'

We all remember how the world was kept in suspense because nothing was heard from Roald Amundsen and his companions until 28 days after they started on their heroic flight to reach the North Pole.

At first they were expected back in 48 hours, but now 48 hours came and went and nothing was heard. We started to feel uneasy about the success of the expedition. One theory after another developed giving explanation of the delay.

Then 28 days after the start came the news. Roald Amundsen and his men were back! All well! They had not reached the Pole, but got as far as 87°44'. Our suspense changed to joy and Norway, of course, prepared to receive the men who had brought honor to her flag.

When the fliers' report of the expedition came it was consumed like a novel, so interesting was it. We heard of how one plane had to be left behind in the ice. How Ellsworth saved two of his companions from drowning. How their food supply diminished. How they labored to get the other plane started for the return trip, etc.

87°44'

87°44'

This in short is what we read about the expedition after the fliers came back. Still there are many things which we did not read about, but which were fundamental to the final success. What an enormous task must it not have been, for instance, to equip an expedition like the one Amundsen undertook? It was a matter which thoroughly had to be planned long in advance.

Thus, it was after consultation with Roald Amundsen that the well reputed Norwegian concern A/S. Freia Chokolade Fabrik, Oslo, produced a chocolate to be used on the expedition. This chocolate is now called 87°44', and on the package appears a picture of the fliers as reproduced above. In an interview Mr. Ellsworth says: "When Amundsen gave instruction that we no longer had to save on the food supply, the first thing I did was to eat three plates of chocolate." He is then referring to the 87°44'.

87°44' is a milk chocolate of very high quality like all Freia products. It is now on this market and sold in a number of candy stores and in most delicatessen stores carrying Scandinavian products. It is sold wholesale by A/S Freia Chokolade Fabrik's general agents in U. S. A.

87°44'

87°44'

S. A. HARAM & CO., INC.

401 Greenwich St.

New York, N. Y.

Compliments
of
Olsen Towing Company

Captain O. G. Olsen, *Manager*

59 Pearl Street
New York, N. Y.

Compliments
of
James Shewan & Sons, Inc.

Brooklyn, New York

NORDMÆND'S SAMLINGSPLASS I BROOKLYN

HOTEL ST. GEORGE

Clark, Hicks, Henry og Pineapple Streets

Brooklyn Heights, New York City

VORT BANKET-DEPARTMENT, under ledelse av hr. Joe Schmidt, er utstyrt med alle moderne hjelpemidler til paa kort varsel at kunne arrangere den stiligste banket, det fineste bryllup og den mest mindeværdige fest.

Udmerket, specielt banket-kjøkken

Musik—blomster—lysarrangementer ordnes

En række balsaler av forskjellig størrelse

Hotel St. George ligger like ved subwaystationene

Udmerket utsigt over New Yorks havn.

RADIOGRAMS

The *only direct* means of communication
between Norway and the
United States

The Norwegian-United States radio telegraph circuit is operated jointly by the Norwegian Government and the Radio Corporation of America.

Every year thousands of important messages are exchanged between Norwegian and American business men by RADIOGRAM—the *only direct* channel of communication linking these two great countries.

Mark your RADIOGRAMS to Norway

“*Via* RCA”

Radiograms go *direct* to

Norway	France	Poland
Sweden	Germany	Argentine Republic
England	Italy	Hawaii and Japan

RADIO CORPORATION OF AMERICA

Central Radio Office

Always open

64 Broad St. Broad 5100

8 A.M. to Midnight Daily

10:00 A.M. to 6 P.M. Sunday

19 West 44th St. Murray Hill 4996

Open 8 A.M. to 8 P.M.

19 Spruce St. Beekman 8220

126 Franklin St. Walker 4891

6 W. 19th St. Watkins 7953

1824 Broadway. Columbus 4311

264 5th Ave. Madison Square 6780

SHIPBUILDERS AND REPAIRERS

Engineers
Boiler Makers
Parsons Turbines
Oil-Burning Equipment
Electric Drive Installations

TODD SHIPYARDS CORPORATION

Main Office:

25 Broadway, New York

22 Floating Docks—2 Graving Docks—12 Shipways

NORDMANDS - FORBUNDETS opgave er at samle den norske folkeætt om fælles interesser.

Som medlem av Nordmands-Forbundet faar De Forbundets illustrerte store maanedsskrift.

Nordmands-Forbundets tidsskrift meddeler om nordmænds liv og virke jorden rundt, baner vei for norske interesser og vedlikeholder tilknytningspunkterne mellem norske verden over.

Nordmands-Forbundets tidsskrift tilstilles medlemmerne gratis.

Nordmands-Forbundet bistaar medlemmer paa besøk i hjemlandet med raad og daad.

100-aarsjubilaet er vor store norske milepæl her i Amerika.

Benyt jubilæumstiden til at slutte Dem til den store norske samling,

NORDMANDS - FORBUNDET

Tegn Dem som medlem hos Nordmands-Forbundets representant i 71st Regiment Armory, under festligheterne der lørdag 10. oktober 1925.

100-aarsfestens medaljer og souvenirs

ER LEVERT AV

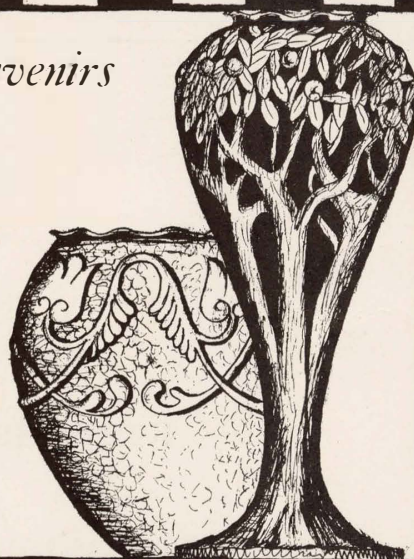
ANDR. BAARDSSEN

117 EAST 26TH STREET
NEW YORK CITY

Telefon: Pennsylvania 3025

*Priser og utkast for haandlavede kunstgjenstande
gis gratis paa henvendelse.*

*En vakker ekte norsk kunstartikkel koster ikke
meget hos Andr. Baardsen.*

ANDR. BAARSEN
METAL KUNST

Norsk Bok- **T. JENSEN** *og Papirhandel*

NORSKE BØKER, AVISER, MAGASINER

Importerte kobber- messing- glas- og trævarer.

NORSK MUSIK

Norske flag i alle størrelser. Flagstænger av messing, nikkel og træ.

Fotografirammer av mahogni, bjerk og andre træsorter.

Indramning utføres.

Fotografiapparater og film. Fremkaldning og kopiering.

Røkeartikler—Skrivesaker—Barbersaker

Waterman's fyldepenner—Ingersoll uhr—Alarmklokker

BESØRGER TELEGRAFISK KRANSER, BLOMSTER, BUKETTER, o. l.

FOR SPECIELLE ANLEDNINGER OVER HELE NORGE.

Oplysning herom gis pr. telefon, brev eller ved personlig henvendelse.

4717 FIFTH AVENUE *Telefon Sunset 2005* BROOKLYN, N. Y.

REED, BIRGE & GRANDBOIS, INC.

PRINTERS

Forty-five Rose Street

NEW YORK

“THE CLOTHES INSTITUTION OF BROOKLYN”

The Glass & Lieberman Stores

Are Proud to Number

Thousands of Norwegians Among Their Trade

We
Congratulate
Norwegian-
Americans
on this
Centennial
Celebration
that is
Respected
by the People
of the U. S.

This
Fall Season
Represents
Our
Thirty-first
Year of
Clothes
Satisfaction
To
Norwegians
of Greater
New York

GLASS & LIEBERMAN

5302 Fifth Avenue

Corner 53rd Street

279 Columbia Street

Bet. Carroll and Summit Streets

BROOKLYN, N. Y.

Berkeley Heights Norske Koloni

i Berkeley Heights Park

NÆR SUMMIT, NEW JERSEY

HER I NATURSKJØNNE OMGIVELSER ER PLANLAGT DET
FØRSTE NORSKE COLLEGE I ØSTSTATENE, HVOR NORSK-
AMERIKANSK UNGDOM SKAL SAMLES I KULTURAR-
BEIDET FOR NORSKDOMMEN I AMERIKA.

Mange norske har her sikret sig plass
til fremtidshjem, hvor godt naboskap er avgjørende.

RIMELIGE PRISER OG GODE BETINGELSER

Jernbanestation like ved Berkeley Heights Park,

Bare 20 mil fra New York City. Fineste bilveier.

Hurtig henvendelse til selskapets president,
nordmanden ANDREW SHULSON, *25-27 Maple Street*

Summit, New Jersey.

BERKELEY HEIGHTS DEVELOPMENT CORPORATION

25-27 MAPLE STREET, SUMMIT, NEW JERSEY

Sunde, nærende norske matvarer i alle norske
hjem i Amerika

TILLYKKE MED
100 -AARSJUBILÆET

B. WESTERGAARD & CO.

etablert 1910

DET FØRSTE OG DET STØRSTE NORSKE IMPORTFIRMA
I AMERIKA AV NORSKE VARER.

BROOKLYN, N. Y.

Farris er verdens bedste naturlige mineralvand

Bud fra Norge
Les Nordisk
Tidende

SØNNER AF NORGE

er den Forening, som alle Vesterheimens norske Mænd og Kvinder, der nærer Kjærlighed til Norge og er stolte af sin norske Herkomst, burde slutte sig til. "Sønner af Norge" er ikke norsk bare ved festlige Anledninger, men hele Tiden. Den har i Aarenes Løb været til Hjælp og Støtte for Tusinder af Landsmænd, og jo flere der fylker sig om dens Fane, desto mere godt kan den udrette.

Det er efterhaanden blevet mere og mere almindelig, at norske Folk her i Landet køber sin Livsassurance i "Sønner af Norge", fordi de har fundet ud, at Ordenens Assurance er fuldtud saa god og paalidelig som noget andet Selskabs og sælges til saa lave Priser, at man sparer Penge ved at købe sin Assurance af den.

KOM OG BLIV MED!

For nærmere Oplysninger tilskriv Ordenens Organisator i Øststaterne,

O. C. CHRISTOPHER

649 - 48. Street

Brooklyn, N. Y.

The Better Place for the Better Class

PROSPECT HALL

263-273 Prospect Avenue

Brooklyn, N. Y.

Largest Social Amusement Enterprise in Greater New York. Books open for Entertainments, Balls, Banquets, Bazaars, Meetings and other Social Gatherings.

WM. D. KOLLE, *Prop.*

Charles A. Sandstrom

Funeral Director

4603 Fourth Avenue Phone Sunset 4569

Free Use of Modern Funeral Chapels

Reliable, Moderate Charges

Shields Hall i Ny Skikkelse

Smith & Schermerhorn Streets
Brooklyn, N. Y.

Telefon: Cumberland 10011

Vore store balsaler i 1ste og 2den etage er nu ombygget og oppusset og presenterer sig nu i meget tiltalende stand. Middager, danser, baller, møter, konventioner sikres plass ved hurtig henvendelse til eieren hr. JAMES SHIELDS.

UDMERKET KJØKKEN—FINESTE EUROPÆISK MATLAVNING

SHIELDS HALL ER NORDMÆNDENES MØTESTED I BROOKLYN

Norske klubber og foreninger velkomne.

Rimelig leie. God betjening.

Ærbødigst, JAMES SHIELDS, indehaver

RUDE

*eneste norsk eksaminerte apoteker
i Öststatene.*

5003 Fifth Avenue
Brooklyn, N. Y.

C. A. HANSEN & BRO.

sender penger til Norge til dagens bedste kurs pr. telegram, check eller postremisse. Telegramgebyr en dollar.

C. A. HANSEN & BRO.

sælger dampskibsbilletter til NORGE, Sverige, Danmark
og det øvrige Europa for alle linjer

C. A. HANSEN & BRO'S

utvalg i VICTOR VICTROLAS OG PLATER er Brooklyns største.

C. A. HANSEN & BRO'S

forretning 4711-13 Fifth Avenue
fører PIANOER og PLAYER PIANOER i stort udvalg.

C. A. HANSEN & BRO.

388 Court Street
Tel. Henry 0740

4711-13 Fifth Ave.
Tel. Sunset 5278

7321 Fifth Ave.
Tel. Shore Road 1839

1899

1925

Larsen Baking Company

*Largest Norwegian Manufacturer of
Bakery Products in America
and Still Growing*

Main Office and Plant

Henry and Mill Streets, Brooklyn, N. Y.

S. I. Branch

Clove Road and Tioga Street
Staten Island, N. Y.

L. I. Branch

8620 120th Street
Richmond Hill, Long Island, N. Y.

